

ଚିରକୃତୀ ଆମାଦେର ବର୍ଣମାଲା ଖନ୍ଦକାର ଜାହିଦ ହାସାନ

‘ପିଯା-ପିଯା’ ଶୋର ତୁଳେ ଚଥାରା ଯଥନ ଉଡ଼େ ଗେଲ,
ଲୋକାଲମ୍ବେ ପଥ-ଚାଓଯା ପ୍ରେସିରା
ଅସିଲିଲ ତଥନ ଅନ୍ତରେ।
କୁଯାଶାର୍ଦ୍ର ଯୁଗଳ ଡାନାତେ ଭର ଦିଯେ
ଚଥାରା ଶଧୁ ଭେସେଇ ଚଲେ ଭେସେଇ ଚଲେ
କେବଳି ହାରାଯ ତାରା ଦିକ୍ଟକ୍ରମାଲେ ହାଯ!
ନୀତେ ସବୁଜ ବନାନୀଃ ଆମାଦେର ବନଚାରୀ ହାରାଯ ନା
ନୀତେ ମାଛେଦେର ଗାଙ୍ଗ
ଆର ଗାଙ୍ଗେଦେର ନାଓଃ
ଆମାଦେର ଜେଲେ-ମାର୍ବିର ପୁତେରା
ତବୁଓ ତୋ ବଡ଼ ହୟ ବଡ଼ କଷ୍ଟେ
ନୀତେ ଦୟାବତୀ ମାଟିଃ ଆମାଦେର କୃଷାଣ ଦେଶ ଚାଲାଯ୍-
ଏବା ହାରାଯିଲି କଥନୋ
ଆର ହାରାଯ ନା କଥନୋ।

ବଗୀ ଏଲେ ବନଭୂମି ମୌମାଛି ଲେଲିମେ ଦେଯ
ଖଲ୍‌ମେ ମାଛେର ରଞ୍ଜିନ ଶରୀର
ଝଲ୍‌ମେ ଦିଲୋ କତୋ ଶୟତାନେର ଚୋଥ
ଓଦେର ପ୍ରତିଟି ଶୁଣୀର ଅବ୍ୟର୍ଥ ଜବାବ ଦିଯେଛେ
‘ସ୍ବରେ ଅ’-ର ନିଜ ହାତେ ଗଡ଼ା ଏକ ଦୂର୍ଧର୍ଷ ବାହିନୀ,
-ନାମ ଯାର ‘ବାଂଲା ବର୍ଣମାଲା’।

ଅବଶେଷେ ଚଥାରା ଫିରେ ଆସେ ଝିଲେର ପିନ୍ଧ ବୁକେତେ-
ରାତେର ଆକାଶେ ହେସେ ହେସେ ପଥ ଦେଖାଯ ତାଦେର
ପୋଡ଼-ଥାଓଯା ଆମାଦେର-ଇ ଚାଁଦ-ତାରା
ଥେଟେ-ଥାଓଯା ଆମାଦେର-ଇ ଚନ୍ଦ୍ର-ବିନ୍ଦୁ।